

തന്റെ മുഖത്തിലൂടെ ബാബയുടെ സ്വരൂപത്തെ പ്രത്യക്ഷമാക്കു അപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷതയുടെ പെരുമ്പറ മുഴങ്ങും

ഇന്ന് ബാപ്ദാദ രണ്ടു വിശാലമായ സഭകൾ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒന്ന് സാകാര രൂപത്തിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും സമ്മുഖത്തിൽ ഉണ്ട്, രണ്ട് അവ്യക്ത രൂപത്തിൽ വിശാലമായ സഭ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള അനേകം കുട്ടികൾ ഈ സമയത്ത് അവ്യക്ത രൂപത്തിൽ ബാബയെ സമ്മുഖത്തിൽ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്, കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇരു സഭകളും ഒന്നിനെക്കാൾ ഒന്ന് പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. ഇന്ന് വിശേഷമായിട്ട് എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ ബ്രഹ്മാബാബയുടെ ഓർമ്മ എമർജായിരിക്കുന്നു കാരണം ബ്രഹ്മാബാബക്ക് ഈ നാടകത്തിൽ വിശേഷ പാർട്ടുണ്ട്. എല്ലാവർക്കും ബ്രഹ്മാബാബയോട് ഹൃദയം കൊണ്ടുള്ള സ്നേഹമുണ്ട് കാരണം ബ്രഹ്മാബാബക്ക് ഓരോരോ കുട്ടിയെ പ്രതി അത്രയും സ്നേഹമുണ്ട്. എങ്ങനെ നിങ്ങൾ കുട്ടികൾ ഇവിടെ സാകാരത്തിൽ ബ്രഹ്മാബാബയുടെ ഗുണങ്ങളും കർത്തവ്യവും ഓർമ്മിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ ബ്രഹ്മാബാബ നിങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ വിശേഷതകളുടെ സേവനത്തിന്റെ ഗുണഗാനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ബ്രഹ്മാബാബയുടെ അവ്യക്ത ശബ്ദം നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങളെല്ലാവരും വിശേഷമായിട്ട് അമൃതവേള മുതൽ ഏതെല്ലാം മധുരമധുരമായ പരാതികൾ നൽകുന്നുണ്ടോ, അതു കേട്ട് ബ്രഹ്മാബാബ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നിട്ട് എന്തു ഗുണമാണ് പാടുന്നത്? ആഹാ എന്റെ വളരെ കാലങ്ങൾക്കു ശേഷം കണ്ടുമുട്ടിയ, പ്രിയപ്പെട്ട ബാബയെ പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന കുട്ടികളെ ആഹാ! ബ്രഹ്മാബാബ ഇപ്പോൾ കുട്ടികളെ പ്രതി എന്തു ശുഭ ആശങ്കയാണ് പുലർത്തുന്നത്, അത് അറിയാമോ?

ബാബ ഇതാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്റെ ഓരോ കുട്ടിയും തന്റെ മുഖത്തിലൂടെ ബാബയുടെ സ്വരൂപം കാണിക്കണം. മുഖം ഭിന്ന ഭിന്നമായിരിക്കാം എന്നാൽ മുഖത്തിലൂടെ ബാബയുടെ ലക്ഷണം കാണപ്പെടണം. ആരു നോക്കിയാലും, ആരെല്ലാം സംബന്ധത്തിൽ വന്നാലും - അവർ നിങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ മറന്നു പോകണം, എന്നാൽ നിങ്ങളിൽ ബാബ കാണപ്പെടണം അപ്പോഴേ സമയത്തിന്റെ സമാപ്തി ഉണ്ടാകും. എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും ശബ്ദം ഉയരണം ബാബ വന്നിരിക്കുന്നു, എന്റെ ബാബയാണ്. ബ്രഹ്മാകുമാരികളുടെ ബാബയല്ല, എന്റെ ബാബയാണ്. എപ്പോഴാണോ എല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും ശബ്ദം ഉയരുന്നത് ഇത് എന്റെ ബാബയാണ് അപ്പോഴേ ശബ്ദം നാലുഭാഗത്തും പെരുമ്പറ പോലെ മുഴങ്ങും. സയൻസിന്റെ എന്തെല്ലാം സാധനങ്ങളുണ്ടോ ആ സാധനങ്ങളിലൂടെയെല്ലാം പെരുമ്പറ മുഴങ്ങണം - എന്റെ ബാബ വന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ എന്തെല്ലാം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതെല്ലാം വളരെ നന്നായിരിക്കുന്നു, നന്നായി തന്നെ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇനി പെരുമ്പറകളെല്ലാം ഒന്നിച്ചു മുഴങ്ങണം. എവിടെ കേട്ടാലും ഒരേ ഒരു ശബ്ദമായിരിക്കും കേൾക്കുക, വരാനുള്ളവർ വന്നു കഴിഞ്ഞു, ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് -സ്വപ്ഷ്ടമായ പ്രത്യക്ഷത. ഇപ്പോൾ പേര് പ്രശസ്തമായിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ ചുവട് പേര് പ്രശസ്തമായിരിക്കുന്നു ബ്രഹ്മാകുമാരികൾ ബ്രഹ്മാകുമാരന്മാർ നല്ലതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. വിദ്യാലയത്തെക്കുറിച്ചും അഥവാ ഇതിന്റെ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചും അറിവിനെക്കുറിച്ചും ഇപ്പോൾ മഹിമ പറയുന്നു, സന്തോഷിക്കുന്നു. ഇതും മനസ്സിലാക്കുന്നു ഇങ്ങനെ യൊരു കാര്യം ആർക്കും ചെയ്യുക സാധ്യമല്ല, അത്രവരെ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യം സ്വപ്ഷ്ടമായിരിക്കുന്നു, നാലുഭാഗത്തും ഈ കാര്യത്തിന്റെ മഹിമയുണ്ട്. എന്നാൽ ബാപ്ദാദ വന്നു എന്നുള്ള കാര്യം ഇപ്പോഴും സ്വപ്ഷ്ടമായിട്ടില്ല. അല്പാല്പം കർട്ടൻ നീങ്ങി തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സ്വപ്ഷ്ടമല്ല. ഇവരുടെ നട്ടെല്ലായിട്ട് ഒരു അധികാരിയുണ്ട് എന്ന് അറിയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അത് ബാപ്ദാദയാണ്, ആ ബാബയിൽ നിന്നും ഞങ്ങൾക്കും സമ്പത്തുവരണം, ഈ കാര്യം ഇപ്പോൾ ഉണർവ്വാടും ഉത്സാഹത്തോടും മുന്നോട്ട് വരുന്നുണ്ട്, അത് ഇപ്പോൾ നടക്കണം. ഒരു ചുവട് വയ്ക്കുന്നുണ്ട്, ആ ഒരു ചുവടാണ് -സഹായോഗത്തിന്റെ. ഒരു ചുവട് വയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങിയെങ്കിൽ സഹായോഗം നൽകുവാനുള്ള പ്രേരണ ഉള്ളിൽ നിന്നും വരുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു, ഇനി രണ്ടാമത്തെ ചുവടാണ് - സ്വയം സമ്പത്തുവരുവാൻ ഉണർവ്വാടുകൂടി വരിക. ഈ രണ്ടു ചുവടും ഒരുമിക്കുമ്പോൾ നാലു ഭാഗത്തും വാദ്യങ്ങൾ മുഴങ്ങും. ഏതു വാദ്യമാണ്? -എന്റെ ബാബ. നിന്റെ ബാബ എന്നല്ല എന്റെ ബാബ എന്നായിരിക്കും. എങ്ങനെ കാര്യത്തിന്റെ മഹിമ പാടുന്നുവോ അതുപോലെ ചെയ്യുന്നവനും ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നവനുമായവന്റെ മഹിമ ആടി പാടി പാടും. ഇത് നടക്കാൻ പോവുക തന്നെയാണ്. നിങ്ങൾക്കും ഈ കാഴ്ച കണ്ണുകൾക്കു മുന്നിൽ, ഹൃദയത്തിൽ ബുദ്ധിയിൽ വരുന്നുണ്ട് അല്ലേ! കാരണം ബാബയും ദാദയും വന്നിട്ടുണ്ട് -എല്ലാ കുട്ടികൾക്കും സമ്പത്തു നൽകുവാൻ. മുകുതിയാകാം, ജീവമുകുതിയാകാം എന്തായാലും സമ്പത്തു ലഭിക്കുക തന്നെ വേണം. ആരും

വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയില്ല കാരണം ബാബ പരിധിയില്ലാത്ത അധികാരിയാണ്. പരിധിയില്ലാത്ത അച്ഛനാണ് അപ്പോൾ പരിധിയില്ലാത്ത സമ്പത്തുക്കണം. യോഗബലത്തിലൂടെ ജന്മ ജന്മത്തെ പാപങ്ങൾ തീർക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും, അച്ഛൻ വന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കിയല്ലോ, ആ പരിചയത്തിലൂടെ സമ്പത്തിന്റെ അധികാരി ആവുക തന്നെ ചെയ്യും. അപ്പോൾ എങ്ങനെ ബാബക്കു പരിധിയില്ലാത്ത സമ്പത്തു നൽകുവാനുള്ള സങ്കല്പമുണ്ടോ അതുപോലെ നിശ്ചിതമായിരിക്കുക. ഇപ്രകാരം നിങ്ങളെല്ലാവരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ നിന്നും ശുഭ ഭാവന ശുഭ കാമന ഉൽപന്നമാകണം നമ്മുടെ സത്യമായ സഹോദരി സഹോദരന്മാർ പരിധിയില്ലാത്ത സമ്പത്തിനു അധികാരിയാകണം. അപ്പോൾ ഈ ശുഭ ഭാവനയും ശുഭ കാമനയും എന്നു വരേ പ്രത്യക്ഷരൂപത്തിൽ ചെയ്യും? അതിന്റെ ഡേറ്റ് ആദ്യം തന്നെ മനസ്സിൽ കുറിച്ചോളൂ, സംഘടനയിൽ കുറിക്കും മുൻപ് മനസ്സിൽ കുറിക്കുക അതിനു ശേഷം സംഘടനയിൽ കുറിക്കുക അപ്പോൾ വിനാശത്തിന്റെ ഡേറ്റ് സ്വയം സ്പഷ്ടമായിക്കൊള്ളൂ, അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കേണ്ട. ദയ തോന്നുന്നുണ്ടോ അതോ സ്വയം ആനന്ദിച്ചിരിപ്പാണോ ഞങ്ങളോ അധികാരിയായി എന്ന്. ആനന്ദിച്ചിരിക്കുന്നത് നല്ലതാണ് എന്നാൽ ദയാഹൃദയനായ ബാബയുടെ കുട്ടികൾ ഇപ്പോൾ പരിധിയില്ലാത്ത ദയ കാണിക്കൂ. മറ്റുള്ളവരോട് ദയ തോന്നിയാൽ ആദ്യം സ്വയത്തോട് ദയ തോന്നും, പിന്നെ ചെറിയ ഒരു കാര്യത്തിൽ മാത്രം നിങ്ങൾ പുരുഷാർത്ഥം ചെയ്താൽ മതി, അത് ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം വരില്ല. മാസ്റ്റർ ദയാഹൃദയൻ, മാസ്റ്റർ ദയാലു, മെർസിഫുൾ ആയി മാറൂ. ഈ ഗുണത്തെ എമർജ് ചെയ്യൂ. അപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരോട് ദയ കാണിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം സ്വയത്തിൽ ദയ താനേ വന്നുകൊള്ളും. ബാപ്ദാദ മുൻപും കേൾപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് ബാപ്ദാദക്ക് കുട്ടികളുടെ ഏതു കാര്യമാണ് ഇഷ്ടപ്പെടാത്തതെന്ന്, അറയാമോ? ബാപ്ദാദക്ക് കുട്ടികളുടെ പരിശ്രമം അഥവാ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചുള്ള യുദ്ധം ചെയ്യൽ, ഇത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. ബാബ വിളിക്കുന്നതും -എന്റെ യോഗി കുട്ടികളെ എന്നാണ് യോദ്ധാ കുട്ടികളെ എന്നല്ല, യോഗി കുട്ടികൾ എന്നാണ്. അപ്പോൾ യോഗി കുട്ടികളുടെ പണി എന്താണ്? യുദ്ധം ചെയ്യുക. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് ഇഷ്ടമാണോ? പരവശരാകുന്നുമുണ്ട്, പിന്നെയും യുദ്ധം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നു യുദ്ധം ചെയ്തില്ലയെന്ന് അല്പ സമയത്തിനു ശേഷം വീണ്ടും യോഗിക്കു പകരം യോദ്ധാവായി മാറുന്നു. ഇതെന്തുകൊണ്ട്? ബാപ്ദാദ മനസ്സിലാക്കുന്നു കുട്ടികൾക്ക് യോഗത്തോട് ഇഷ്ടം കുറവാണ്, യുദ്ധത്തോട് ഇഷ്ടം കൂടുതലാണ്. ഇന്നു മുതൽ എന്തു ചെയ്യും? യോദ്ധാവോ അതോ നിരന്തര യോഗിയാകുമോ?

ബാപ്ദാദ കണ്ടു -എത്ര ജനുവരി 18 കഴിഞ്ഞുപോയി. വിശേഷമായിട്ട് ബ്രഹ്മബാബ നിങ്ങൾ കുട്ടികളെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയാണ് എന്റെ കുട്ടികളെ സമാനരായി വതനത്തിലേക്കു വരു എന്ന്. വതനം നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമല്ലേ? എന്താ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു തന്നെയാണോ ഇഷ്ടം? യുദ്ധം ചെയ്യല്ലേ. ഇന്നു മുതൽ യുദ്ധം ചെയ്യുന്നത് നിർത്തൂ. അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമോ? പറയൂ ഹാം ജി. പിന്നീട് അവിടെ പോയി കത്തെഴുതരുത് മായ വന്നു, യുദ്ധം ചെയ്തു ഓടിച്ചു എന്ന്. ചിലർക്ക് സ്വന്തം മായ വരുന്നു. മറ്റു ചിലർ മറ്റുള്ളവരുടെ മായ കണ്ട് മായയുടെ പ്രഭാവത്തിൽ വരുന്നു. ഇതെന്തുകൊണ്ട്...ഇതെന്താണ്.....ഇങ്ങനെ മറ്റുള്ളവരുടെ മായ തന്റെ ഉള്ളിലേക്കു കൊണ്ടു വരുന്നു. ഇതും ചെയ്യരുത്. മായയിൽ നിന്നും വീടീക്കുക ബാബയുടെ പണിയാണ്. നിങ്ങൾ സ്വന്തം പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ തീവ്രമായി പോവുക, അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ വൈബ്രേഷനിലൂടെ, ചിന്തകളിലൂടെ, ശുഭ ഭാവനയിലൂടെ മറ്റുള്ളവരുടെ മായ സഹജമായി ഓടി പൊയ്ക്കൊള്ളും. അഥവാ എന്ത് എന്തുകൊണ്ട് എന്നതിലേക്കു പോവുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മായയും പോകില്ല, അവരുടെ മായയും പോകില്ല. അതുകൊണ്ട് എങ്ങനെ പുതുവർഷത്തിൽ പഴയ വർഷത്തിനു വിട നൽകി, ഇപ്പോൾ 96 എന്ന് പറയില്ല, 97 എന്നേ പറയൂ അല്ലേ! അഥവാ അബദ്ധത്തിൽ ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ തന്നെ നിങ്ങൾ തിരുത്തി കൊടുക്കും 96 അല്ല 97ആണെന്ന്. അതുപോലെ ഇന്ന് എന്ത് എന്തുകൊണ്ട്, അങ്ങനെ-ഇങ്ങനെ, ഈ വാക്കുകൾക്ക് വിട നൽകൂ. ചോദ്യചിഹ്നം ഇടല്ലേ, പൂർണ്ണവിരാമമിടൂ. അല്ലെങ്കിൽ ചോദ്യചിഹ്നമിടും, വ്യർത്ഥത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം ആരംഭിക്കും. വ്യർത്ഥത്തിന്റെ സമ്പാദ്യം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ സമർത്ഥത സമാപ്തമാകും. എവിടെ സമർത്ഥത സമാപ്തമാകുന്നുവോ അവിടെ മായ ഭിന്ന ഭിന്ന രൂപത്തിൽ ഭിന്ന ഭിന്ന പരിതസ്ഥിതികളിൽ നിങ്ങളെ മായയുടെ ഇടപാടുകാരനാക്കി മാറ്റുന്നു. പിന്നെ എന്തായി മാറുന്നു? യോഗിയാകുമോ അതോ യോദ്ധാവോ? യോദ്ധാവോ? ഉറച്ച പ്രോമിസ് ചെയ്തോ? അതോ ബാപ്ദാദ പറഞ്ഞു, അതുകൊണ്ട് ചെയ്തു അങ്ങനെയാണോ? ഉറപ്പിച്ചു തന്നെ ചെയ്തോ? പുറത്തേക്ക് തന്റെ ദേശത്തേക്ക് പോകുമ്പോൾ അല്പം ഉറപ്പ് കുറയുമോ? ശക്തികൾ എന്തു പറയുന്നു? സാധിക്കുമോ ഇല്ലയോ? എല്ലാവരും സാധിക്കും എന്ന് പറയുന്നില്ലല്ലോ, കുറച്ചു പേരെങ്കിൽ അങ്ങനെ സ്വയത്തിൽ ഉറപ്പുണ്ടോ (എല്ലാവരും ഹാം ജി എന്നു പറഞ്ഞു) നോക്കൂ ടി വിയിൽ ഫോട്ടോ എടുക്കുന്നുണ്ട്. പിന്നീട് ബാപ്ദാദ ടിവി കാസറ്റ് അയച്ചു തരും കാരണം ബാബക്ക് ഓരോ കുട്ടിയോടും -പുതിയതാകട്ടെ പഴയതാകട്ടെ എന്നാലും ഹൃദയം കൊണ്ട് എന്റെ ബാബ എന്ന് വെറുതെ പറയുക മാത്രമല്ല എന്നാൽ മാനിച്ചു, മാനിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, അങ്ങനെയുള്ള ഓരോരുത്തരോടും ബാബക്ക് ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുമുള്ള സ്നേഹമുണ്ട്, പറച്ചിലിൽ മാത്രമുള്ള സ്നേഹമല്ല.

ബാപ്റ്റിസം കുട്ടികളുടെ കളികൾ കാണുകയാണ് -ഇന്ന് പറയാം ബാബ, ഓ എന്റെ ബാബ, ഓ മധുരമായ ബാബ, എന്തു പറയും, എന്തു പറയാതിരിക്കുംബാബ തന്നെയാണ് എന്റെ ലോകം, വളരെ മധുര മധുരമായി സംസാരിക്കുന്നു എന്നിട്ട് രണ്ടു നാലു മണിക്കൂറിനു ശേഷം എന്തെങ്കിലും കാര്യം വന്നാൽ ഭൂതം കയറുന്നു. വന്നത് കാര്യമല്ല ഭൂതമാണ്. ബാപ്റ്റിസമിന്റെ അടുത്ത് എല്ലാവരെയും ഭൂതം പിടിച്ചു ഫോട്ടോ ഉണ്ട്. നോക്കൂ ഒരു ഓർമ്മചിഹ്നം ഭൂതനാഥന്റെ ഉണ്ട്. അപ്പോൾ ഭൂതങ്ങളെയും ബാപ്റ്റിസം കാണുന്നുണ്ട് -എവിടെ നിന്നും വന്നു, എങ്ങനെ വന്നു, എങ്ങനെ ഓടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ കളിയും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ചിലർ ഭയപ്പെട്ട് സ്വയം പഴിക്കുന്നവരായി തീരുന്നു. പിന്നെ ബാപ്റ്റിസം ഈ ശുഭ സങ്കല്പം വരുന്നു ഇയാൾക്ക് ആരിലൂടെയെങ്കിലും സഞ്ജീവനി മരുന്ന് കൊടുത്ത് സ്വബോധത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു വരണം എന്നാൽ അവർ ബോധക്കേടിൽ അത്രയും ആനന്ദിച്ചിരിക്കുകയാണ്, ഈ സഞ്ജീവനി മരുന്ന് കാണുന്നേയില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യരുത്. മുഴുവൻ ബോധവും നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്. അല്പം ബാക്കി വെച്ചുക്കണം. അല്പമെങ്കിലും ബോധമുണ്ടെങ്കിൽ രക്ഷപ്പെടും.

അപ്പോൾ ഇന്ന് വിശേഷമായിട്ട് ബ്രഹ്മബാബ ഓരോ കുട്ടിയുടെയും റിസൾട്ട് നോക്കുകയായിരുന്നു കാരണം ഇന്നത്തെ ദിവസത്തേ നിങ്ങളെല്ലാവരും സ്മൃതി ദിവസം അതായത് സമർത്ഥ ദിവസം എന്നു പറയുന്നു. അപ്പോൾ ബ്രഹ്മബാബ നോക്കുകയായിരുന്നു എത്ര സമർത്ഥ ദിവസം ആഘോഷിച്ചു കഴിഞ്ഞു, എന്നാൽ സദാ കാലത്തേ സമർത്ഥി എവിടം വരെയായി? അപ്പോൾ എന്തായിരിക്കും കണ്ടത്? ഇപ്പോഴത്തെ റിസൾട്ട് നുസരിച്ച് ബാബയുടെ നോളേജിൽ നോളേജ്ഫുൾ പിന്നെ മായയുടെ കാര്യത്തിലും നോളേജ്ഫുൾ, അങ്ങനെ നോളേജ്ഫുൾ എത്രപേരായിട്ടുണ്ട്! മായയുടെ നോളേജിലും നോളേജ്ഫുൾ ആകണം, ദുരേ വച്ചു തന്നെ മായയെ തിരിച്ചറിയണം, കൂട്ടിച്ച് ചെയ്യണം ഇന്നെന്തോ പരീക്ഷ വരാൻ പോകുന്നുണ്ട് എന്നിട്ട് മുൻപേ സമർത്ഥരായിരിക്കണം. വാർത്തയിലെന്താണ് എഴുതുന്നത് ? മായ വന്നു, ഞാൻ ഓടിച്ചു പിന്നെ ഓടി പോയി. എന്നാൽ മായ വന്നതെന്തുകൊണ്ട്? മായക്കു വരുവാൻ അനുവാദം കൊടുത്തിരിക്കയാണോ ഇടയ്ക്കിടക്ക് വരണേ എന്ന്? അഥവാ അനുവാദമില്ലാതെ വരികയാണെങ്കിൽ ആരെങ്കിലും അകത്ത് കടക്കുവാൻ അനുവദിക്കുമോ? മായയോട് ദയയൊന്നും തോന്നുന്നില്ലല്ലോ അല്ലേ പാവം അരകല്പത്തേ കൂട്ടുകാരിയായിരുന്നു. മായയോട് ദയ കാട്ടല്ലേ, എത്രയോ ആത്മാക്കളുണ്ട് അവരോട് ദയ കാണിക്കൂ. അപ്പോൾ റിസൾട്ടിൽ ഫസ്റ്റിലും സെക്കന്റിലും 50 -50 കണ്ടു. ഫസ്റ്റ് മാത്രമല്ല, ഫസ്റ്റും സെക്കന്റും കൂട്ടി ചേർത്ത് 50. എന്നാൽ ബാപ്റ്റിസം ഒരു കാര്യത്തിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്, കുട്ടികൾ ബാബയുടെ സ്നേഹത്തിൽ വിജയികളാവുക തന്നെ വേണം, ഇപ്പോൾ എല്ലാവരുടെയും മസ്തകത്തിൽ വിജയ തിലകം അത്രയും സ്വപ്നമായി കാണപ്പെടണം, മറ്റുള്ളവർക്ക് അനുഭവപ്പെടണം സത്യത്തിൽ ഇതൊരു വിജയീരത്നമാണല്ലോയെന്ന്.

ബാപ്റ്റിസം മുൻപും കേൾപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് ഈ ഫൈനൽ പാർട്ടിയിൽ എല്ലാ കുട്ടികളും മൂന്നു സർട്ടിഫിക്കറ്റ് നേടണം - ഒന്ന് സ്വയം സ്വയത്തിൽ സന്തുഷ്ടനാണെന്നും, രണ്ട് ബാപ്റ്റിസമിൽ നിന്നുമുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റ് പിന്നെ മൂന്ന് പരിവാരത്തിൽ സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്നവരിൽ നിന്നുമുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റ്. ഈ മൂന്നു സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ എപ്പോൾ ലഭിക്കുമോ അപ്പോൾ പറയാം പാർട്ടി പൂർത്തിയായി. ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കരുത് ബാപ്റ്റിസം എന്തായാലും എന്നിൽ സന്തുഷ്ടനാണെന്ന്. മൂന്നു സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും വേണം, ഒരേണ്ണം മതിയാവില്ല. പരിശോധിക്കൂ മൂന്നിൽ എത്ര സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ ലഭിച്ചു? ബാബയെ കൂടാതെ ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പരിവാരത്തിലെ സന്തുഷ്ടതയുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റിൽ നിന്നും ഇതിൽ കൂടുതൽ വളരെയധികം ലഭിക്കും. പരിവാരത്തിലെ എത്ര ആത്മാക്കളിൽ നിന്നും ആർക്ക് ലഭിക്കുന്നുവോ, എത്ര ബ്രാഹ്മണർ സന്തുഷ്ടരാണോ അത്രയും സന്തുഷ്ടതയോടുകൂടി ഭക്തർ നിങ്ങളുടെ പുജ ചെയ്യും, പണി തീർക്കുവാൻ വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന പുജയല്ല ഹൃദയം കൊണ്ട് അവർ പുജിക്കും, അത്രയും പുജ്യരായി തീരും. അപ്പോൾ ഇവിടെ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ എത്ര ബ്രാഹ്മണർക്ക് നിങ്ങളെ പ്രതി സ്നേഹവും ബഹുമാനവുമുണ്ടോ ഹൃദയം കൊണ്ട് സന്തുഷ്ടരാണോ, അത്രയും പുജ്യരായി തീരും. പുജ്യർക്കാണ് സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ലഭിക്കുന്നത്. എപ്പോഴൊക്കെ ജഡചിത്രങ്ങൾക്ക് പുജ ലഭിക്കുമോ അപ്പോഴൊക്കെ ഇത്രയും സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ലഭിക്കും. മുഴുവൻ കല്പത്തേക്കുമുള്ള പ്രാലബ്ധി ഇപ്പോൾ സ്വരൂപിക്കണം. അരകല്പത്തെ രാജ്യഭാഗ്യത്തിന്റെ പ്രാലബ്ധി മാത്രമല്ല, പുജ്യരാകുന്നതിന്റെ പ്രാലബ്ധിയും ഇപ്പോഴാണ് സമ്പാദിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ വിചാരിക്കരുത് - ഞങ്ങളുടെ കാര്യങ്ങളൊക്കെ ബാബയിലൂടെ നടന്നോളും. ഇല്ല. ബാബക്ക് പരിവാരത്തോട് എത്ര സ്നേഹമാണ്. അപ്പോൾ ഫോളോ ഫാദർ. ബ്രഹ്മബാബയെ കണ്ടോ, എങ്ങനെയുള്ള കുട്ടിയുമാകട്ടെ, ശിക്ഷകനായി ശിക്ഷണവും നല്കുന്നു, ഭാവനയോടുകൂടി ശുഭകാമനയോടുകൂടി എങ്ങനെയെങ്കിലും മായക്ക് വശപ്പെട്ട ആത്മാവിനെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തണം. ആരു തന്നെയാകട്ടെ, എങ്ങനെയുമാകട്ടെ, വെറുപ്പിന്റെ ഭാവമല്ല, ദുർബ്ബലനായതു കാരണം തന്റെ ശക്തികൊണ്ട് വലിയ സമസ്യകളെ കടന്നു പോകുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല, അപ്പോൾ നിങ്ങൾ സഹയോഗികളാകൂ. എങ്ങനെ? വെറുതെ ശിക്ഷണം നൽകിയല്ല, ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് സ്നേഹവും ശുഭഭാവനയുമില്ലാത്ത ശിക്ഷണം ആരും

കേൾക്കാറില്ല. ഇത് ഫൈനൽ റിസൾട്ടാണ്, ശിക്ഷണം ഫലിക്കില്ല എന്നാൽ ശിക്ഷണത്തോടൊപ്പം ശുഭഭാവനയും ദയാഹൃദയവും സഹജമായി ഫലിക്കും. എങ്ങനെ ബ്രഹ്മാബായയെ കണ്ടോ, ഇന്ന കുട്ടിയിൽ നിന്നും ഇന്ന് ഇങ്ങനെയൊരു തെറ്റ് സംഭവിച്ചു എന്നറിയാമെങ്കിലും ആ കുട്ടിയെ വേണ്ടതുപോലെ യുക്തിപൂർവ്വം ശിക്ഷണം നൽകി, ആ കുട്ടിയെ വളരെയധികം സ്നേഹിക്കുന്നു, അതിലൂടെ ആ കുട്ടി ബാബയുടെ സ്നേഹം മനസ്സിലാക്കുന്നു, ആ സ്നേഹത്തിൽ തന്റെ തെറ്റ് തിരിച്ചറിയുവാനുള്ള ശക്തി ആ കുട്ടിക്കു ലഭിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഇന്ന് ബ്രഹ്മാബായയെ വളരെയധികം ഓർമ്മിച്ചില്ലേ! എങ്കിൽ ഫോളോ ഫാദർ. ബാബയെ സമാനമാകാനുള്ള ധൈര്യമുണ്ടോ? ധൈര്യത്തിനു ആശംസകൾ. ബാപ്റ്റാദ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ കൈയടികൾ ആദ്യമേ കേൾക്കുന്നു, നിങ്ങൾ സന്തോഷം കൊണ്ട് കൈയടിക്കുന്നു എന്നാൽ ബാബയുടെ അടുത്ത് ഹൃദയത്തിന്റെ കൈയടികൾ ആദ്യമേ എത്തുന്നു. ശരി.

ഇപ്പോൾ ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്ന എല്ലാവരും ഒരു സെക്കന്റുകൊണ്ട് അശരീരീ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യും. ദേഹബോധത്തിലേക്കു വരുന്നത്. ആത്മാവ് പരമാത്മാവിനോടൊപ്പം മിലനം ആഘോഷിക്കുകയാണ് (ബാപ്റ്റാദ ഡ്രിൽ ചെയ്തിപ്പിച്ചു) ഈ അഭ്യാസം ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് കർമ്മം ചെയ്യുമ്പോഴും ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കും. സിച്ച് ഓൺ ചെയ്തു സെക്കന്റിൽ അശരീരിയായി. ഈ അഭ്യാസം കർമ്മാതീത സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം നൽകും. കൊള്ളാം.

നാലുഭാഗത്തുമുള്ള സദാ സമർത്ഥ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ബാപ്റ്റാദയെ ഫോളോ ചെയ്യുന്ന പുരുഷാർത്ഥി കുട്ടികൾക്ക് സദാ ഒരേ ഒരു ബാബ, ഏകാഗ്ര ബുദ്ധി, ഏകരസ സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന, ബിന്ദുവായി ബിന്ദുവായ ബാബയോടൊപ്പം നടക്കുന്ന അങ്ങനെയുള്ള ബാബയുടെ എല്ലാ സ്നേഹി സഹയോഗി സേവാധാരി കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്റ്റാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

വരദാനം-സമയത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കി വ്യർത്ഥത്തെ സമർത്ഥത്തിലേക്കു പരിവർത്തനം ചെയ്യുന്ന നോളേജ്ഫുൾ മഹാൻ ആത്മാവായി ഭവിക്കൂ!

63 ജന്മം വ്യർത്ഥമായി പാഴാക്കി, ഇപ്പോൾ സമർത്ഥമാകാൻ ഈ ഒരു ജന്മം മാത്രമേയുള്ളൂ, ഇതിനെ വ്യർത്ഥമായി പാഴാക്കരുത് കാരണം സംഗമത്തിലെ ഈ ഓരോ നിമിഷവും കോടികൾ സമ്പാദിക്കുവാനുള്ളതാണ്. ഇത് സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള സീസണിന്റെ യുഗമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും സമർത്ഥത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് വ്യർത്ഥത്തിനു പിറകെ പോകരുത്. നോളേജ്ഫുൾ ആയി ആർ എത്രമാത്രം സ്വയം സമർത്ഥരാകുന്നുവോ അത്രയും മറ്റുള്ളവരെ സമർത്ഥരാക്കുവാൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെ സമയത്തിന്റെ മഹത്വത്തെ മനസ്സിലാക്കുന്നവർ സ്വാഭാവികമായി മഹാനായി തീരുന്നു.

സ്റ്റോഗൻ-ഒരു ബാബയുടെ ആജ്ഞക്കനുസരിച്ച് നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കൂ അപ്പോൾ മുഴുവൻ വിശ്വാസം നിങ്ങളിൽ സ്വാഭാവികമായും ബലിയാടും.